

סיפור יציאת מצרים

מחזה: מ'אור ל'חרות - ספור יציאת מצרים
הדמויות:

- קריינות: מספר/ת את הרקע לאירועים.
- משה: (בהתחלה תינוק/בובה, אחר כך מבוגר עם מקל).
- יוכבד: (אם משה, אמיצה ומלאת אמונה).
- מרים: (אחות משה, חכמה, אנרגטית, מובילה).
- בת פרעה: (נסיכה מצרית, אצילית וטובת לב).
- ציפורה: (אשת משה, חכמה, מעשית, מגיעה מהמדבר).
- קול שמיימי: קול ה'
- אהרן: (אח משה, הדובר שלו, מחזיק מגפון).
- פרעה: (המלך הרשע, עם כתר מקרטון, יושב על כיסא נוח "מלכותי").
- מצרי: (נוגש קשוח עם משרוקית).
- עברי מאחור: נער צעיר, בבגדים של פועל
- בני ישראל: (החניכים - נראים עייפים ומחזיקים לבנים מקרטון).

תפאורה:

דמויות

- משה: מקל הליכה (מטאטא מעוצב או ענף עץ)
- פרעה: כתר מקרטון מזהב, שרשרת גדולה, כיסא נוח (כמו בים) או כיסא יפה "מלכותי".
- אהרן: מגפון או קרטון מגולגל לצורת קונוס.
- מרים: תוף מרים (חשוב מאוד לסיום!).
- יוכבד: מטפחת ראש גדולה.
- בת פרעה: סרט לראש או גלימה יפה.

שימוש לפי סדר

- היאור: בד כחול גדול פרוש על הרצפה.
- התבה: סלסילת קש קטנה או קופסת נעליים עטופה בבד חום.
- משה התינוק: בובת תינוק קטנה.
- גלימת נסיך: גלימה נוצצת למשה
- העבדים: קופסאות קרטון ריקות ("לבנים").
- מקל נוגש: מקל ספוג או "נודל" של בריכה למצרי.
- הבאר: דלי כחול או קרטון בצורת עיגול.
- כד מים: כד פלסטיק או ג'ריקן לציפורה.
- הסנה הבוער: בד אדום או פנס עם צלופן אדום.
- דם: בקבוק עם מים וצבע מאכל אדום או בד אדום.
- צפרדע: צפרדעי גומי או חניכים שקופצים בקהל/ נייר ירוק מגולגל.
- כינים: קונפטי לבן או אורז.
- ערוב: מסכות של חיות טרף (אריה, נמר).
- דבר: בובות של פרות שוכבות "מתות".
- שחין: מדבקות אדומות עגולות שמדביקים על המצרי/פרעה.
- ברד: כדורי קלקר או ניירות לבנים מגולגלים לכדורים.
- ארבה: חגבי פלסטיק או גזירי נייר ירוקים.
- ים סוף: שני בדים כחולים ארוכים מאוד. שני מדריכים מחזיקים אותם צמודים, וכשמשה מרים את המקל - הם מתרחקים לצדדים כדי ליצור "שביל".

סיפור יציאת מצרים

הקדמה (קריינות בקול דרמטי)

שלום לכל השומרים והשומרות. עצמו עיניים וחזרו איתנו אחורה בזמן... הרבה לפני הקן והמחנות, לפני מדינת ישראל, לפני גלות בבל, לפני שהיינו יהודים ועוד היינו 12 שבטים בעם ישראל. אנחנו נמצאים בארץ מצרים העתיקה. כבר 210 שנים שבני ישראל נמצאים כאן. מעם חופשי, הפכנו לעבדים שבונים ערי מסכנות לפרעה. השמש יוקדת, הגב כואב, והטיט לא נגמר. אבל הבוקר, הגיעה בשורה רעה אפילו יותר. פרעה, שמפחד מהכוח שלנו, גזר גזרה נוראה: "כל הבן הילוד - היאורה השליכהו!". הוא רוצה לעצור את העתיד שלנו. בתוך החושך הזה, מתחיל הסיפור שלנו... על שפת היאור.

מערכה א': הגזרה והתבה

בצד אחד של הבמה עומדות יוכבד עם סל קלוע והבת הקטנה שלה, מרים. בצד השני עומדת בת פרעה עם המשרתות שלה יוכבד (בלחישה): בני הקטן. השנים היו קשות, אבל היום הלב שלי נשבר. אני לא יכולה לתת להם לקחת אותך. אני מניחה אותך ביאור ומתפללת שהמים יהיו לך למגן ושתגיע למקום בטוח. (יוכבד מניחה את התבה על המים)

מרים: אל תדאגי אמא. אני אעמוד פה מרחוק ואשמור עליו. אני לא עוזבת אותו לרגע. (שתייהן יוצאות מהבמה)

בת פרעה: אוי, כמה חם היום. המים של היאור נראים נהדר. רגע, מה זה שם בין הקנים? תביאו לי את התיבה הזאת. (פותחת את התיבה) תינוק! והוא בוכה... זה בטח אחד מילדי העברים. הלב שלי לא נותן לי להשאיר אותו פה, מה שאבא שלי עשה, זה נורא! אני אגדל אותו בארמון, ואקרא לו משה - כי מן המים משיתיו.

מרים: הנסיכה! (קדה קידה) את צריכה מישהי שתעזור לך לגדל אותו? אני מכירה אישה עבריייה חכמה וטובה שתוכל להניק אותו עבורך.

בת פרעה: רעיון מצוין. לכי קראי לה מיד.

מערכה ב':

קריינות: השנים חולפות, בני ישראל עדיין עבדים שבונים פירמידות במצרים תחת ידם הקשה של המצרים שלא נותנים להם מנוחה. משה מתחנך כבן המלך באהבה אצל בת פרעה.

(על הבמה: משה המבוגר לבוש כנסיך מצרי, עומד מול מראה ליד החלון. מרים נכנסת בשקט, היא כבר לא ילדה, היא נראית כמו אחת המשרתות)

משה (מסתכל החוצה מהחלון על העבדים): זה לא בסדר, זה נראה לי פשוט לא בסדר שמתחסיים ככה לבני אדם. אני רואה את העבדים האלו, עובדים יומם וליל, רעבים. זה התפקיד שלהם להיות שם ושלי להיות פה, להנהיג. זה מה שתמיד אמרו לי. איך זה יכול להיות שרק לי אכפת?

מרים (מתקרבת בזהירות): כי הלב שלך יודע את האמת, משה.

משה (מסתובב בבהלה): מי את? איך את מעזה לדבר ככה לנסיך מצרים?

מרים: נכון אדוני, אתה נסיך מצרים, אבל אתה גם אח שלי.

משה (צוחק במבוכה): אחיך? השתגעתי? אבא שלי הוא פרעה, אני גדלתי בתוך הארמון הזה. אחיך? היא משוגעת, אישה משוגעת!

מרים: גדלת פה, אבל נולדת במשכנות העבריים. הגעת לפה בתוך תבה קטנה ביאור. אמא שלנו, יוכבד, שמה אותך שם כדי להציל אותך מהגזירה של פרעה. בת פרעה מצאה אותך וגידלה אותך, אישה רחומה, טובת לב. אבל אתה חלק מאיתנו, חלק מעם ישראל.

משה (נסער): עברי? אני? אחד מאלה שסוחבים את האבנים בשמש?

מרים: כן. אתה לא רק נסיך של עבדים, אתה המנהיג שלהם. תסתכל החוצה מהחלון, משה. אלה האחים שלך שסובלים שם. הזהב שעל הבגדים שלך נבנה מהיזע שלהם.

סיפור יציאת מצרים

משה (מוריד לאט את גלימת הנסיך): עברי, אני עברי? כל מה שידעתי כל חיי הוא שקר?

מרים: הוא לא שקר, הוא הכין אותך לתפקיד שלך, להוציא את בני ישראל ממצרים, מעבודת חזרה לארץ אבותינו, לכנען. אתה צריך לבחור האם אתה לוקח את התפקיד שלך.

משה: אני... בוחר בהם, בבני ישראל, אני בחור בצדק! תבואי איתי כשאני יוצא אל האחים שלי?

משה יוצא מהארמון יחד עם מרים. הוא מסתכל כאילו הוא רואה בפעם הראשונה שהעבדים הם לא חפצים או מכונות, הם בני אדם כמוהו.

מצרי צועק על העבדים

מצרי: תעבוד! יותר מהר! אתה עצלן! (מניף מקל).

משה: עצור! מה אתה עושה? הוא בן אדם, לא מכונה! (משה דוחף את המצרי והמצרי נופל. משה נבהל מהמעשה של עצמו) אוי לא... פרעה ישמע על זה. אני לא יכול להישאר פה יותר. אני חייב לברוח.

מערכה ג'

אחרי ריצה ארוכה הוא מגיע לבאר במדבר, מותש

ציפורה: מי אתה, זר? אתה נראה כמו מצרי, אבל העיניים שלך נראות כמו של מישהו שחיפש צדק.

משה: אני משה. ברחתי מהארמון כי לא יכולתי לראות איך מתיחסים לעבדים, כלומר... לעברים, לאחיי.

ציפורה: המדבר הוא מקום של שקט, אבל גם של אמת. בוא איתי לאבא שלי, יתרו. יש לנו הרבה עבודה בצאן, ואולי פה תמצא את השקט שחיפשת.

קריינות: משה משתלב בחיי העבודה במדבר, רועה את הצאן ונהנה משקט המדבר. הוא מפחד לחזור חזרה למצרים, לארמון, לעבדים. טוב לו להיות רחוק מהכל. אבל השאלה: עד מתי משה יוכל לברוח מהיעוד שלו?

בזמן שמשה רועה את העדר במדבר השקט, שורק לעצמו בהנאה הוא רואה מרחוק משהו מוזר, שיח שעולה באש, אבל השיח לא נשרף.

משה: מה הוא השנה המשונה הזה, איך זה ייתכן?

קול שמימי (משה מתקרב בזהירות): "של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו, אדמת קודש הוא!"

משה (מסיר מהר את הנעליים שלו): הינני!

קול שמימי: ראיתי את עוני עמי אשר במצרים. לכה ואשלחך אל פרעה, והוצא את עמי בני ישראל ממצרים!

משה: מי אני שאעמוד מול פרעה? אני כבר לא שייך לשם. הוא יעניש אותי!

קול שמימי: אל תפחד. אהרן אחיך יהיה לצידיך ואחותך מרים מחכה לך. קח את המטה הזה בידך, ובאיתותיו תעשה את הניסים.

סיפור יציאת מצרים

מערכה ד' חזרה במצרים

(על הבמה: בני ישראל סוחבים אבנים כבדות. המצרי שורק במשרוקית. משה חוזר מהמדבר, אהרון ומרים מחכים לו.
מצרי : יותר מהר! פרעה רוצה פירמידה חדשה עד שבת! מי שיושב מקבל עבודות רס"ר!

מרים (רצה אל משה ומחבקת אותו): ידעתי שתחזור, ידעתי שתבוא להציל את העם!

אהרון (נותן כיףף וחיבוק למשה): כמעט חשבתי שלא תחזור, אבל מרים אמרה שהיעוד שלך זה לגאול את העם ואתה תעשה את זה. טוב לפגוש אותך לראשונה אחרי כל השנים. (במגפון אל העם) עצרו הכל! בשורה גדולה בפיי! משה חזר, נסיך מצרים חזר להציל אותנו!

שלושתם הולכים יחד לאבר הארמון, פרעה יושב על כיסא נוח.
משה: כה אמר ה' אלוהי ישראל: שלח את עמי!

פרעה: ואי משה? איפה היית בכלל, חיפשנו אותך!

משה: הייתי במדבר, גיליתי שאני עברי... עזוב סיפור ארוך, שמעת מה אמרתי? השם ציווה: שלח את עמי!

פרעה: חחח... מי זה ה' בכלל? אני המלך פה! לא מכיר אותו ולא משלח אף אחד. יש לי פירמידות לבנות.

אהרון (במגפון): פרעה, הודעה אחרונה! אם לא תשלח - המכות יחלו!

פרעה: תביאו מה שאתם רוצים. אני לא נכנע.

קריינות: דם (זורקים בד אדום לתוך הבמה)

פרעה: יאללה קצת דם!

קריינות: צפרדע! (זורקים חתיכות ירוקות לבמה)

פרעה: מת על רגלי צפרדעים, מעדן!

קריינות: כִּנִּים

פרעה (מגרד בראש): לא

קריינות: עֲרֹב

פרעה: לא!

קריינות: דָּבָר

פרעה: יאללה!

סיפור יציאת מצרים

קריינות: שֶׁחִין

פרעה: מה עוד יש לך בשבילי?

קריינות: בָּרָד

פרעה (רועד מקור): תביאו לי את הגלימה של החורף!

קריינות (נזרקים לכלוכים קטנים לבמה): אֲרָבָה

קריינות (האורות כבים): חֶשֶׁךְ

פרעה: יאללה לך ותביא פנס בדרך החוצה

קריינות: מַכַּת בְּכוֹרוֹת

שקט

פרעה (לאט, בכעס): אני... אני לא מאמין שעשית את זה.

משה (לאט וברור): שלח את עמי.

פרעה (לאט וברור): מספיק! קח את העבריים שלך! אני אמצא עבדים אחרים שיבנו לי את הפירמידות. קחו את המצות, קחו את שוקולד השחר שלכם וצאו ממצרים! עכשיו!

מערכה ה'

משה, אהרון ומרים יוצאים מהארמון וצועקים לעבריים שעובדים בבנייה. **אהרון** (במגפון): יאללה זריז, לפני שפרעה המשוגע הזה ישנה את דעתו! בואו נברח מכאן!

כולם מתחילים לרוץ בעקבות משה לכיוון הים (בד כחול על הרצפה).

עברי מאחור: משה, הם באים, המצרים באים! מה נעשה?

משה: אל דאגה עם ישראל, אנחנו ביחד. (מרים את המטה)

ים סוף נחצה לשניים והעם עובר דרכו.

העברי מאחור: הצלחנו, ברחנו ממצרים. הצבא המצרי נשטף בים!

ציפורה (מצטרפת) בשירה. כל העם שר איתה: אביב הגיע פסח בא!

